

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

. mede ten behoeve van haar minderjarige kinderen,
en _____,
appellanten,

tegen de uitspraak in de zaken nos. AWB 06/29897, 06/29894 en
06/29901 van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam,
van 21 maart 2007 in de gedingen tussen:

appellanten

en

de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie.

1. Procesverloop

Bij onderscheiden besluiten van 23 mei 2006 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie aanvragen van appellanten om hun een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Deze besluiten zijn aangehecht.

Bij uitspraak van 21 maart 2007, verzonden op 26 maart 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam, de daartegen door appellanten ingestelde beroepen ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak hebben appellanten bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 23 april 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 4 mei 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. A.W.M. Bijloos, Lid van de enkelvoudige kamer,
in tegenwoordigheid van mr. J.J. Schuurman, ambtenaar van Staat.

w.g. Bijloos
Lid van de enkelvoudige kamer

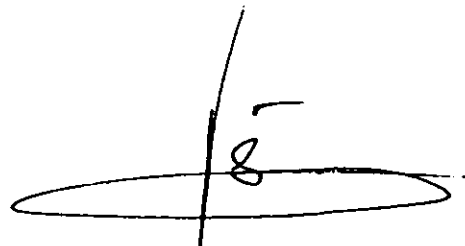
w.g. Schuurman
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 1 juni 2007

282-490.
Verzonden:

01 JUNI 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through them.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Rechtbank 's-Gravenhage
zittinghoudende te Amsterdam
enkelvoudige kamer vreemdelingenzaken
voorzieningenrechter

II

Uitspraak

artikel 8:70 en 8:84 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb)
jⁿ artikel 71 van de Vreemdelingenwet (Vw) 2000

reg. nrs.: AWB 06/29897, AWB 06/29894 en AWB 06/29901

V.nrs.:

inzake: , geboren op (eiseres sub 1),
geboren op (eiseres sub 2), mede namens haar minderjarige kinderen en
geboren op (eiseres sub 3) allen van (gestelde)
Burundese nationaliteit, wonende te , hierna te noemen eiseressen,
gemachtigde: mr. S.D. Lugt, advocaat te Amsterdam,

tegen: de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie, verweerder,
gemachtigde: mr. M.P. Verveer, ambtenaar bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst
van het Ministerie van Justitie.

I. PROCESVERLOOP

1. Op 20 september 2004 hebben eiseressen aanvragen ingediend tot verlening van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van de Vw 2000. Op 6 april 2005 heeft verweerder aan eiseressen schriftelijk mededeling gedaan van het voornemen de aanvragen af te wijzen. Bij brieven van 5 april 2006 hebben eiseressen hun zienswijze op dit voornemen naar voren gebracht. Bij brief van 28 september 2005 heeft eiseres sub 2 haar standpunt nog nader onderbouwd. Bij besluiten van 23 mei 2006 heeft verweerder de aanvragen afgewezen.

2. Bij beroepsschriften van 20 juni 2006 hebben eiseressen tegen deze besluiten beroep ingesteld bij de rechtbank. De gronden van de beroepen zijn ingediend bij brieven van 19 juli 2006. Op 7 augustus 2006 zijn de op de zaken betrekking hebbende stukken van verweerder ter griffie ontvangen. In het verweerschrift van 25 september 2006 heeft verweerder geconcludeerd tot ongegrondverklaring van de beroepen. Bij brief van 27 februari 2007 heeft eiseres sub 2 haar standpunt nog nader onderbouwd.

3. Het onderzoek ter zitting heeft plaatsgevonden op 16 februari 2006. Eiseres sub 1 en sub 2 zijn aldaar in persoon verschenen, bijgestaan door hun gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door zijn voornoemde gemachtigde. Tevens was ter zitting aanwezig S. Nukankusi, tolk in het Swahili.

4. De rechtbank heeft het onderzoek ter zitting gesloten.

AWB 06/29897, AWB 06/29894 en AWB 06/29901

2

II. FEITEN

In dit geding gaat de rechtbank uit van de volgende feiten.

1. Op 13 december 2004 zijn er ten behoeve van eiseressen taalanalyses verricht door het Bureau Land en Taal van de IND. Uit de afzonderlijke rapporten van deze taalanalyses van 6 januari 2005 is gebleken dat eiseressen eenduidig niet te herleiden zijn tot de spraak- en cultuurgemeenschap binnen Burundi. De persoon die deze taalanalyse heeft verricht is afkomstig uit Rwanda.

2. Eiseressen hebben met betrekking tot de verweerdere taalanalyses, contra-expertises overgelegd. Deze zijn op 30 maart 2006, 3 april 2006, respectievelijk 13 april 2006 uitgevoerd door dr. H.R.T. Muzale, taalkundige aan de Universiteit van Dar-es-Salaam. Hierin wordt - samengevat - ten aanzien van eiseres sub 1 geconcludeerd dat "*The applicant's country of origin is, marginally, probably Burundi.*". Ten aanzien van eiseres sub 2 wordt geconcludeerd dat "*The applicant's country of origin is, marginally, probably Burundi.*". Ten aanzien van eiseres sub 3 wordt geconcludeerd dat "*With a very marginal possibility, the applicant's country of origin could be Burundi*".

3. Naar aanleiding van de door eiseressen ingediende contra-expertises heeft verweerder het Bureau Land en Taal om een reactie gevraagd, welke op 15 mei 2006 is opgesteld. Kort weergegeven concludeert het Bureau Land en Taal dat er geen reden is de uitkomst van de taalanalyse te herzien.

III. STANDPUNTEN PARTIJEN

1. Verweerder heeft in de bestreden besluiten en de daarin ingelaste voornemens van 6 april 2005 overwogen dat aan de door eiseressen gestelde identiteit, nationaliteit, reisverhaal en asielrelaas geen geloof wordt gehecht. Nu eiseressen als zienswijze slechts ongemotiveerd gebruik hebben gemaakt van het rapport van de contra-expertises en niet gebleken is van nieuwe feiten of omstandigheden, bestaat er geen aanleiding tot een ander oordeel te komen dan verwoord in het voornemen. Gelet op de reactie van het Bureau Land en Taal, van 15 mei 2006, op de door eiseressen overlegde contra-expertises bestaat er geen aanleiding om anders te concluderen inzake de nationaliteit van eiseressen. Eiseressen hebben toerekenbaar geen documenten ter ondersteuning van hun identiteit, nationaliteit en reisroute overgelegd. Verder zijn eiseressen niet in staat gebleken om gedetailleerde, coherente en verifieerbare verklaringen omtrent de reisroute te geven. Dit is eiseressen toe te rekenen, omdat aangenomen mag worden dat eiseressen eenvoudige informatie zouden moeten kunnen verschaffen over algemene zaken. Derhalve is de oprechtheid van het asielrelaas aangetast en wordt afbreuk gedaan aan de geloofwaardigheid ervan.

Voorts wordt overwogen dat het asielrelaas van eiseressen positieve overtuigingskracht mist. Naar aanleiding van de eerste gehoren is twijfel gerezen omtrent de gestelde Burundische nationaliteit van eiseressen. Er is vervolgens een herkomstonderzoek uitgevoerd ten aanzien van eiseres sub 2, hetgeen de gerezen twijfel niet heeft weggenomen. Vervolgens heeft op 13 december 2004 een opname van gehoor ten behoeve van een taalanalyse plaatsgevonden ter verificatie van de door eiseressen gestelde herkomst. Uit dit onderzoek is gebleken dat eiseressen eenduidig niet te herleiden zijn tot de spraak- en cultuurgemeenschap binnen Burundi, maar mogelijk tot de spraak- en cultuurgemeenschap binnen Tanzania.

Naar aanleiding van het voorgaande wordt geconcludeerd dat eiseressen hiermee het onderzoek hebben gefrustreerd teneinde te bewerkstelligen dat zij in een gunstigere positie komen te verkeren dan waarin zij zonder deze onjuiste gegevens zouden verkeren. Dit leidt voorts tot de conclusie dat geen enkel geloof kan worden gehecht aan de door eiseressen gestelde nationaliteit en dat gerede twijfel bestaat over de door hun gestelde identiteit. Nu is gebleken dat eiseressen eenduidig niet afkomstig zijn uit Burundi, wordt geen geloof gehecht aan de verklaringen van eiseres met betrekking tot de gestelde problemen in Burundi die aanleiding zouden zijn geweest voor hun vertrek. Het relaas van eiseressen is niet geloofwaardig en bezit geen positieve overtuigingskracht. Er zal daarom geen inhoudelijke beoordeling meer plaatsvinden. Gelet hierop komen eiseressen niet in aanmerking voor een verblijfsvergunning op één van de gronden genoemd in artikel 29, eerste lid, van de Vw 2000.

AWB 06/29897, AWB 06/29894 en AWB 06/29901

3

2. Eiseressen leggen aan de beroepen ten grondslag dat zij in aanmerking komen voor de gevraagde verblijfsvergunning. Eiseressen komen uit een deel van Burundi dat grenst aan Tanzania. Bewoners van grensstreken hebben gemeen dat men zich maar betrekkelijk iets van de staatkundige grenzen aantrekt. De in grensstreken gesproken taal is grensoverschrijdend, die ervaring kan ook in Nederlandse grensstreken worden opgedaan. Hoewel de rapporteur van de contra-expert zich evenmin overtuigd toont van de opgegeven herkomst, ziet hij meer aanknopingspunten bij de Burundese taalgemeenschap in de regio van herkomst.

Van belang is verder dat eiseressen nauwelijks scholing hebben genoten en steeds met een zeer beperkte horizon hebben geleefd. Eiseressen hebben in Burundi op het platteland geleefd. Uit hetgeen bekend is over Burundi, over de spanningen die er tussen de diverse bevolkingsgroepen bestaan, de bewegingsruimte van (islamitische) meisjes, komt het niet als onaannemelijk voor dat er een gebrek aan eenduidigheid over de gebruikte taal en een gebrek aan kennis over Burundi bij eiseressen kan bestaan. Verder is van belang dat bij eiseres sub 2 een HIV besmetting is vastgesteld.

IV. OVERWEGINGEN

1. Aan de orde is de vraag of het bestreden besluit, in het licht van de daartegen aangevoerde beroepsgronden, in rechte stand kan houden.

2. Ingevolge artikel 28, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vw 2000 is de Minister bevoegd de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd in te willigen, af te wijzen dan wel niet in behandeling te nemen.

3. Op grond van artikel 29, eerste lid, van de Vw 2000 kan -voor zover hier van belang- een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van de Vw 2000 worden verleend aan de vreemdeling:

- a. die verdragsvluchteling is;
- b. die aannemelijk heeft gemaakt dat hij gegronde redenen heeft om aan te nemen dat hij bij uitzetting een reëel risico loopt om te worden onderworpen aan folteringen, aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen;
- c. van wie naar het oordeel van Onze Minister op grond van klemmende redenen van humanitaire aard die verband houden met de redenen van zijn vertrek uit het land van herkomst, in redelijkheid niet kan worden verlangd dat hij terugkeert naar het land van herkomst;
- d. voor wie terugkeer naar het land van herkomst naar het oordeel van Onze Minister van bijzondere hardheid zou zijn in verband met de algehele situatie aldaar.

4. Artikel 31, eerste lid, van de Vw 2000 bepaalt dat een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning als bedoeld in artikel 28 van de Vw 2000 wordt afgewezen indien de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zich zelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening vormen. Ingevolge het tweede lid, aanhef en onder f van genoemd artikel wordt bij het onderzoek naar de aanvraag mede betrokken de omstandigheid dat de vreemdeling ter staving van zijn aanvraag geen reis- of identiteitspapieren dan wel andere bescheiden kan overleggen die noodzakelijk zijn voor de beoordeling van zijn aanvraag, tenzij de vreemdeling aannemelijk kan maken dat het ontbreken van deze bescheiden niet aan hem is toe te rekenen.

5. Indien zich de omstandigheid voordoet, als bedoeld in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vw 2000, mogen ingevolge artikel 31 van de Vw 2000, mede gelet op de totstandkoming van die bepaling (Memorie van Toelichting, Kamerstukken II 1998-1999, 26 732, nr. 3, p. 40/41) en volgens de ter uitvoering daarvan gestelde beleidsregels, in het relaas van de vreemdeling om het geloofwaardig te achten, geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen; van het asielrelaas moet dan een positieve overtuigingskracht uitgaan.

AWB 06/29897, AWB 06/29894 en AWB 06/29901

4

6. De rechtbank stelt in dit verband voorop dat eiseressen geen documenten hebben verstrekt ter onderbouwing van hun identiteit en nationaliteit en reisroute. Voorts stelt de rechtbank vast dat zich geen beroepsgrond richt tegen verweerders standpunt dat het aan eiseressen kan worden toegerekend dat zij geen documenten hebben.

7. Volgens vaste jurisprudentie komt verweerder, in het geval twijfel is gerezen aan de gestelde identiteit en nationaliteit, door een taalanalyse te laten uitvoeren, de desbetreffende vreemdeling tegemoet bij de voldoening aan de op deze rustende verplichting om de aan zijn aanvraag ten grondslag gelegde feiten en omstandigheden aannemelijk te maken. Wanneer de taalanalyse deze twijfel niet wegneemt, kan de desbetreffende vreemdeling deze door het laten verrichten van een contra-expertise alsnog trachten weg te nemen.

Uitgangspunt is dat de taalanalyse tot stand komt onder de verantwoordelijkheid van een ter zake deskundig bureau, waarvan de kwaliteit voldoende is gewaarborgd. De taalanalisten zijn op zorgvuldige wijze geselecteerd en staan onder voortdurende kwaliteitscontrole.

8. In de taalanalyses van 6 januari 2006 wordt geconcludeerd dat de eiseressen eenduidig niet zijn te herleiden tot de spraak- en cultuurgemeenschap binnen Burundi.

In de contra-expertises wordt - samengevat - ten aanzien van eiseres sub 1 geconcludeerd dat "*The applicant's country of origin is, marginally, probably Burundi.*". Ten aanzien van eiseres sub 2 wordt geconcludeerd dat "*The applicant's country of origin is, marginally, probably Burundi.*". Ten aanzien van eiseres sub 3 wordt geconcludeerd dat "*With a very marginal possibility, the applicant's country of origin could be Burundi.*".

9. De rechtbank is van oordeel dat verweerder zich redelijkerwijs op het standpunt heeft kunnen stellen dat het relaas van eiseressen positieve overtuigingskracht ontbeert. Hiertoe overweegt de rechtbank dat een taalanalyse een deskundigenadvies is aan verweerder ten behoeve van de uitoefening van diens bevoegdheden. Indien een zodanig advies op onpartijdige, objectieve en inzichtelijke wijze is opgesteld, mag verweerder hij de beoordeling van een aanvraag om toelating in beginsel van de juistheid of volledigheid ervan. De rechtbank is van oordeel dat ook in de contra-expertises nog zoveel twijfel is aangegeven ten aanzien van de herkomst van eiseressen dat met deze expertises geen concreet aanknopingspunt is gegeven voor twijfel aan de juistheid van het deskundigenadvies.

10. Gelet op het voorgaande heeft verweerder zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat het relaas van eiseressen ongeloofwaardig is. Verweerder is derhalve terecht tot het oordeel gekomen dat eiseressen niet aannemelijk hebben gemaakt dat hun aanvragen zijn gegrond op omstandigheden die een rechtsgrond voor verlening van de gevraagde vergunning vormen, als bedoeld in artikel 31, eerste lid, van de Vw 2000.

11. De conclusie is dan ook dat de bestreden besluiten in rechte stand kunnen houden en dat de beroepen ongegrond dienen te worden verklaard.

12. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

AWB 06/29897, AWB 06/29894 en AWR 06/29901

5

V. BESLISSING

De rechtbank

verklaart de beroepen ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan op 21 maart 2007 door mr. K. Mans, voorzitter, in tegenwoordigheid van M.C. Tilman, griffier, en bekendgemaakt door verzending aan partijen op de hieronder vermelde datum.

De griffier

De voorzitter

Afschrift verzonden op: 20 MAART 2007

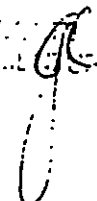
Conc.: MT

Coll:

D:

Tegen deze uitspraak staat hoger beroep open bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (adres: Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage). De termijn voor het instellen van hoger beroep bedraagt vier weken. Naast de vereisten waaraan het beroepschrift moet voldoen op grond van artikel 6:5 van de Awb (zoals het overleggen van een afschrift van deze uitspraak) dient het beroepschrift ingevolge artikel 85, eerste lid, van de Vw 2000 een of meer grieven te bevatten. Artikel 6:6 van de Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing.

VERZENDEN VAN
AFHOODDISCHEN
AFHOODDISCHEN

Hamerslag van Haren

Advocaten

PER FAX: 070 3651380

Aan de Raad van State

Afdeling Bestuursrechtspraak

Postbus 20019

2500 EA 's-Gravenhage

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
2468-C 25 APR 2007	
ZAAKNR. 2007-02838	
AAN:	VI
BEHANDELD: DD:	PAR:

uw referentie: nieuwe zaak

onze referentie: 018018 dl

inzake:

/ Staatssecretaris van Justitie

/ Staatssecretaris van Justitie

/ Staatssecretaris van Justitie

Amsterdam, 23 april 2007

Hoger Beroep in Vreemdelingenzaken

Hierbij verklaar ik, S.D. Lugt, advocaat te Amsterdam, dat ik door appellanten bepaaldelijk ben gevolmachtigd tot het instellen van het hoger beroep tegen de beslissing van de rechtbank Den Haag, nevenzittingsplaats Amsterdam van 26 maart 2007, procedurenummers AWB 06 / 29897, 06 / 29894, 06 / 29901, met het recht van substitutie bij het optreden in rechte. Appellanten en belanghebbenden zijn

gehooren, mede namens haar minderjarige kinderen en gehoren, allen van Burundese nationaliteit, IND-nummer 9807.31.8029, V-nummer wonende te aan de

Zij kiezen woonplaats aan het Damrak nr. 28/30 te Amsterdam (1012 LJ), ten kantore van haar gemachtigde.

Voor wat betreft de griffierechten wijs ik u er uitdrukkelijk op dat ons kantoor een rekening-courantovereenkomst gesloten heeft met uw Afdeling.

mr R.J. Hamerslag
mr F.L.M. van Haren
mr S.D. Lugt*
mr A.C.M. Nederveen
mr I.J.M. Oomen
mr A.M.J.M. Louwerse
mr K.E. Geertsema
mr N.C. Blomjous
mr S. Wierink

mr H.M. Brink**

* tevens mediator

** in samenwerking met

Hamerslag van Haren

Advocaten

GRIEF I:

Ten onrechte heeft de rechtbank overwogen, dat het relaas van ciscressen positieve overtuigingskracht ontbeert.

Toelichting:

De rechtbank meet de overtuigingskracht van het relaas af aan het deskundigenadvies, de taalanalyse. Echter aan de hand van een taalanalyse is niet met zekerheid de nationaliteit van een persoon vast te stellen, zoals blijkt uit de contra-expertise. Van belang is niet alleen na te gaan wat appellanten niet hebben gezegd, maar tevens wat zij wel hebben gezegd. Zo heeft appelante in het eerste gehoor bij herhaling gesproken over de plaats Butinda, althans zo wordt de naam van deze plaats in het rapport gespeeld. Het woord "butinda" is geen plaatsnaam, maar bestaat in het Swahili (bijv.: "Muri ibyo birego, ubushinjacyaha butinda cyane kuri ...",

<http://www.hirondelle.org/hirondelle.ns/0/bf85965c32220f64c12566cb005abcf6?OpenDocument>). De plaats Butihinda ligt in Burundi en is een buurgemeente van Muyinga. De coördinaten van de plaats zijn 2° 43' OS, 30° 19' S E,

<http://www.fallingrain.com/world/BY/18/Butihinda.html>, op een hoogte van 1840 meter. In het aangrenzende Tanzania is geen plaats / gemeente van dezelfde naam. Appelante verklaart in het eerste gehoor dat hier haar (ex-) echtgenoot en haar drie kinderen wonen. Zij verklaart tevens dat haar ouders in Muyinga zijn overleden. Met de antropologische kennis die verweerder geacht mag worden te hebben, is daarmee is het gebied, de streck, de gemeente, waar appelante vandaan komt gegeven. Gezien de familierelaties geldt deze informatie ook voor de beide andere appellanten, die beiden hebben verklaard over Muyinga als de plaats waar zij vandaan komen.

In Europa bestaan Euregio's, formeel vastgestelde samenwerkingsverbanden tussen gemeenten, lokale overheden aan weerszijden van staatsgrenzen, soms zelfs van drie landen. Dat zijn geen uitvindingen van de Europese Unie. Het zijn formalisering van bestaande patronen, die vaak al vele eeuwen oud zijn. De taaldeskundigen komen geen van beiden uit het gebied zelf, maar ook al kwamen zij daar vandaan, dan is het zeer de vraag of zij met voldoende zekerheid een oordeel zouden hebben kunnen geven. Verweerder en de rechtbank hechten onvoldoende waarde aan de informatie die appellanten weldegelijk

Hamerslag van Haren

Advocaten

hebben gegeven, en die terug te voeren is op de situatie ter plaatse. In die zin zijn de verklaringen van appellanten niet vaag, maar is er sprake geweest van onvoldoende zorgvuldig onderzoek.

GRIEF 2:

Ten onrechte overweegt de rechtbank, "(...) dat het relaas van eiseressen ongeloofwaardig is".

Toelichting.

Verweerder en de rechtbank kunnen zich op het standpunt stellen, dat het relaas onvoldoende overtuigt, maar wanneer het etiket "ongeloofwaardig" wordt gebruikt, zal dat dienen te worden gemotiveerd. Dat is niet in voldoende mate gebeurd, noch door verweerder, noch door de rechtbank. Verweerder baseert zich slechts op de taalanalyse, niet op de inhoud van de verklaringen die appellanten hebben gegeven. De rechtbank vindt dat ten onrechte toelaatbaar.

GRIEF 3

Ten onrechte overweegt de rechtbank dat het beroep ongegrond is.

Verzocht wordt:

- om het hoger beroep gegrond te verklaren,
- de beslissing van de rechtbank van 26 maart 2007 te vernietigen,
- de beslissing van de Minister van 23 mei 2006 te vernietigen,
- althans de zaak terug te verwijzen naar de rechtbank, en verweerder in de proceskosten te veroordelen.

Gemachtigde

